

prof. Jevgenij Iršai PhD.

**Posudok oponenta na súbor umeleckých diel Mgr. art. Ľuboša Bernátha,
predložených ako habilitačná práca.**

Už počas bakalárskeho a následne magisterského štúdia skladby na vysokej škole Ľuboš Bernáth preukázal mimoriadnu pracovitosť, serióznosť a dôslednosť v riešení rozličných úloh a veľký záujem o hudbu minulosti, čo mu pomohlo urobiť prijímacie skúšky na doktorandské štúdium do triedy Mgr. art. Ladislava Kačica PhD. v študijnom programe hudobná teória.

Ľuboš Bernáth dnes napriek mladému veku, vďaka svojej pracovitosti a kompozičnej plodnosti patrí medzi najuznávanejších skladateľov a to nielen vo svojej generácii. V posledných rokoch Ľuboš stále viac a viac čerpá inšpiráciu v „starej, predovšetkým renesančnej hudbe“.

Obdivuhodné sú aj jeho spoločenské aktivity. Popri rozsiahlej pedagogickej práci (od roku 2009 vyučuje na VŠMU skladbu, hudobnú teóriu, analýzu, kontrapunkt, harmóniu a zároveň od roku 2008 pôsobí na Konzervatóriu v Bratislave ako pedagóg skladby a teoretických predmetov) sa pravidelne zúčastňuje mnohých domácich a zahraničných hudobných festivalov, od roku 2013 je podpredsedom Spolku slovenských skladateľov a aktívnym členom Rady KBS pre vedu, vzdelanie a kultúru a od roku 2016 pôsobí ako kooptovaný člen Dozornej rady v SOZA.

Ako habilitačnú prácu Ľuboš Bernáth predložil štyri skladby:

Lauda Sion – *motetus instrumentalis* ako poznamenal samotný autor načrtol v jeho tvorbe „výrazný kompozičný zlom“. Základ skladby tvorí *cantus firmus*, vychádzajúci z „*rovnomennej omše renesančného génia G.Pierluigi de Palestrinu.*“

Svätý Martin – oratórium pre rozprávača, sólo soprán, sólo alt, sólo barytón, miešaný zbor a orchester. Autor využíva „archetypy európskej hudby rôznych časových období“. Dielo pôsobí sugestívne aj vďaka, ako poznamenal autor „neustálemu dialógu medzi modálnou harmóniou a chromaticky bohato spracovávanými úsekmi, vytvárajúcimi ambivalentnosť a napätie“ a taktiež „menej tradičným inštrumentačným riešeniam, ktoré dávajú skladateľovi možnosť dosiahnuť širokú paletu odtieňov zvuku orchestra, od masívne znejúcej plnej zvukovosti, až po intímnu sólistickú“.

Tretia kniha žalmov pre mužský zbor a orchester – dramaturgia skladby sa opiera o tradičný sonátový cyklus, predstavuje akúsi duchovnú výpoveď a využíva kontrapunktické imitačno-kánonické postupy.

Ad Fontes – kantáta pre recitátora, sólo soprán, sólo barytón, detský zbor, mužský zbor a orchester. Libreto diela „je akousi historickou oslavou Poľského národa“. Ako zdôvodňuje autor *„aby ma dielo naozaj zaujať, komunikovať s obecnosťou, malo by obsahovať okrem vlastných, typických, autorovi blízkych kompozičných charakteristík, aj isté percento archetypov, ktoré boli historickou súčasťou podobne koncipovaných skladieb v dejinách západnej hudby“*.

Napriek, na prvý pohľad alebo presnejšie povedané prvé vypočutie, určitej jednotvárnosti a podobnosti kompozičných a dramaturgických riešení, všetky štyri skladby sú urobené veľmi profesionálne a svedčia o výraznom energetickom a tvorivom potenciálu autora.

Predloženú habilitačnú prácu Ľuboša Bernátha „Využívania archetypálnych prvkov vo vybraných inštrumentálnych a vokálno-inštrumentálnych kompozíciách Ľuboša Bernátha“ hodnotím veľmi pozitívne, odporúčam k obhajobe a po úspešnej obhajobe navrhujem udeliť Ľubošovi Bernáthovi titul **docent**.

V Bratislave, 12.01.2018

prof. Jevgenij Iršai PhD.